

vens § 73, stk. 3, der vedrører forsætligt eller groft uagtsomt hæleri med hensyn til indsmuglede varer.

3.1.2. Om hvidvaskning af penge kan desuden henvises til lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge. Ved denne lov, der gennemfører Rådets direktiv nr. 91/308/EØF, reguleres for første gang i dansk ret hvidvaskning af penge som begreb. Efter lovens § 2 forstås ved hvidvaskning af penge i lovens forstand »konvertering, overførsel, erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder eller fortielse eller tilsløring af deres art, oprindelse, lokalisering, bevægelser og ejerforhold samt forsøg herpå eller medvirken hertil med viden eller formodning om, at formuegoderne stammer fra overtrædelse af straffeloven.« Loven indfører bl.a. en særlig undersøgelses- og underretningspligt i tilfælde af mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvaskning af penge. Loven udvider derimod ikke det strafbare område for hvidvaskning af udbytte ved kriminel aktivitet.

3.1.3. Efterforskning af sager om hvidvaskning af udbyttet ved kriminel aktivitet sker efter reglerne i retsplejeloven. En væsentlig bestemmelse er i den forbindelse retsplejelovens § 824, hvorefter der kan ske beslaglæggelse af ting, som antages at være af betydning som bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved forbrydelsen er fravendt nogen, af hvem de kan kræves tilbage.

3.1.4. Hovedbestemmelsen om konfiskation i relation til økonomisk udbytte er straffelovens § 75, stk. 1, hvorefter udbyttet eller et hertil svarende beløb - eventuelt skønsmæssigt ansat - kan konfiskeres helt eller delvis. Udbyttet, herunder udbyttessurrogater, eller et tilsvarende beløb vil normalt, hvor det er muligt, blive beslaglagt under sagen, hvorefter retten ved domsafsigelsen tager stilling til, om der skal ske konfiskation heraf.

3.1.5. Retsplejeloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at fuldbyrde udenlandske retsafgørelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb, f.eks. beslaglæggelse, ligesom der ikke i øvrigt er udtrykkelig hjemmel til at foretage et sådant indgreb som led i en straffesag, der behandles i en anden stat. Danmark har imidlertid bl.a. tiltrådt Den Europæiske Konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager, jf. bekendtgørelse nr. 18 af 17. juli 1963, der i art. 3, jf. art. 5, på visse betingelser rummer en pligt til at imødekomme udenlandske retsanmodninger om beslaglæggelse af bevismidler. Beslaglæggel-

se af konfiskerbart udbytte, der ikke samtidig er bevismiddel, omfattes ikke af konventionen.

Retshjælpskonventionen er ikke transformeret til dansk ret, men det antages med støtte i afgørelserne U 1972.600 H og U 1988.203 V, at en udenlandsk begæring om beslaglæggelse af bevismidler kan imødekommes, uanset om der mellem Danmark og den begærende stat består en aftale herom, såfremt der ville kunne ske beslaglæggelse af bevismidler i en tilsvarende straffesag her i landet. Det må efter formålet med en beslaglæggelse af bevismidler antages, at det beslaglagte vil kunne overføres til den begærende stat - i hvert fald mens straffesagen verserer. Herom fremgår af retshjælpskonventionens art. 6, stk. 2, at alle ejendele og originale akter eller dokumenter, som er udleveret i anledning af en retsanmodning, af den begærende stat snarest muligt skal tilbageleveres til den anmodede stat, medmindre denne giver afkald på tilbagesendelsen. Endvidere rummer såvel § 15 i den nordiske udleveringslov som § 18 i udleveringsloven udtrykkelig hjemmel til med forbehold af tredjemands eventuelle rettigheder at overgive genstande, som er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen, til den myndighed, der har anmodet om udlevering.

Med støtte i de ovennævnte afgørelser må det antages, at også udenlandske begæringer om beslaglæggelse af ting, herunder penge, der findes at burde konfiskeres, jf. retsplejelovens § 824, stk. 1, kan imødekommes, såfremt der kunne ske beslaglæggelse med denne begrundelse i en tilsvarende straffesag her i landet. Derimod kan der næppe antages alene på baggrund af kendelsen om beslaglæggelse at være hjemmel til at overføre det beslaglagte, f.eks. et indestående på en bankkonto, til den begærende stat. Det beslaglagte vil efter omstændighederne senere helt eller delvis kunne overføres til den begærende stat som led i imødekommelsen af en anmodning om fuldbyrdelse af en dom til konfiskation, jf. pkt. 3.1.6.

3.1.6. Som det fremgår af pkt. 4.1. nedenfor, kan domme bl.a. til konfiskation, afsagt i et andet nordisk land, fuldbyrdes her i landet efter de særlige regler herom. Om fuldbyrdelse i øvrigt af udenlandske domme til konfiskation gælder lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v. Ved lovens kapitel 3 har man inkorporeret Den Europæiske Konvention om straffedommes internationale retsvirkninger (retsvirkningskonventionen), der bl.a. omhandler konfiskation, jf. art. 2, litra b. Domme til konfiskation, afsagt af stater, der har tiltrådt konventionen, kan således fuldbyrdes her i landet på de i loven og konventionen givne betingelser.